

Titel: Anti-Statsmanden. No. 1-3

Citation: "Anti-Statsmanden. No. 1-3", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17, ?, ?* [1772], s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_017-shoot-w2_017_003_p1_bZONE1512758/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Anti- Statsmanden.

No. I.

3/

Stolt fremstiller sig en Statsmand for de Danske. Ophøvisk og ligesaa opblæst lader han til at være. Den myndige Tone han begynder med, er et ont Jertegn. Hvad hjælper det at trampe paa Skildpadens Ryg? — Mon Dølgerne holde op at rase, naar de pidkes med Narene? — Kan Føndighed underkue Selvflokskab? — Kan Verlighed forvise Egennytten af Verden? — Kan Beskedenhed og Sagtmødighed binde Munden paa Skumleren, Misvnderen og den Brangvillige? — Nei! — dog synes vor Statsmand at udvælge disse Umuligheder, som et Hovedsæmne for sit Ugeblad. — Etjelver da, I Selvfloge! Statsmanden bær sit Riis i Varmen; inden I veed deraf, trækker han det frem, og blotter eder til at annomme hans Tugt. Han selv synes at fralægge sig al Selvflokskab. Han har ingen høie Tanker om sig og sine Meeninger. Den Maske bruger han, fordi han under Ydmøgheds Glænde, kan faae hastigere Indpas hos Eder; thi han veed, at den Selvfloge helst imodtager den Sandhed, som krybende og bedende om Naade, indstillir sig for hans

A Dom: